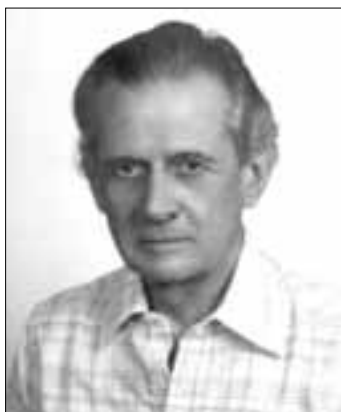

Bili so naši sodobniki

Doktorja kemije in Farmacije **Gina Eigenmanna** (1912) je prizadelo dolgo iskanje nečaka Vannija v snežnem plazu. Bolelo ga je spoznanje, da so reševalcem ob vsej tehniki že desetletja na voljo le plazovni psi in sonde. Nastala je Fondazione Internazionale Vanni Eigenmann, ki je v teku let bistveno pripomogla k uvajanju novih metod reševanja in pripomočkov za iskanje zasutih v plazu. Pomoč je iskal na univerzah

in institutih. Fondacija je z Mednarodno komisijo za reševanje v gorah (IKAR) že leta 1963 priredila 1. simpozij za reševanje iz plazov. Opredeljene so bile naloge, sledile raziskave. Med 2. simpozijem (1975) so bile dane smernice za metode in priprave, ki se danes že ponajša z rešenimi življenji. Ko je Gino leta 1998 Fondacijo prepustil CAI, je imel kaj pokazati. Soustvarila je plazovno žolno – najučinkovitejši pripomoček tovariške pomoči in iskanja sploh. Prisotna je bila pri nastajanju evropske lestvice nevarnosti plazov ter slovarja Sneg in plazovi. Z Ginom smo prijateljevali štiri desetletja, se srečevali tudi v Sloveniji; lani pa se za vedno poslovili. GRSS ga ima v spoštljivem spominu ...

Janez Keršič (1928) je leta 1945 našel novo domovino na avstrijskem Koroškem. Tam se je pridružil koroškemu alpinistu, že sep-

tembra 1951 pa tudi avstrijskim gorskim reševalcem. Plezal je v Turah ter drugih gorstvih Alp in potegnil nekaj prvenstvenih smeri. Postal je gorski vodnik. Oboževal je naše gore, kamor je rad vodil tujce. Desetletja je bil spoštovan načelnik postaje Fragant ÖBRD in prek 30 let vodilni inštruktor koroškega deželne vodstva ÖBRD. Cenili so ga slovenski alpinisti, posebno pa člani GRS. Slovenski udeleženci avstrijskih zimskih in ledeniških tečajev ter tečajev za plazovne pse na obeh straneh meje pomnijo Janeza – vodjo tečajev ali inštruktorja, ki jih je, presrečen ob stiku z rojaki, vselej pričakal s slovenskim pozdravom in dobrodošlico. Leta 1965 so ga kot specialista za snežne plazove zaposlile Koroške deželne elektrarne. Vodil je popis plaznic, našel varne lokacije za gradnjo visokogorskih cest, jezov in objektov, skrbel za varno delovanje elektrarn. Julija 2001 je preminil v avtomobilski nesreči na Bavarskem. Ostali so nam le še spomini na dolgoletno planinsko in prijateljsko sodelovanje na stičišču treh dežel. Vzrokov, da bodo naši in koroški gorski reševalci še dolgo pogrešali tega imenitnega človeka, rojenega povezovalca gornikov z obeh strani meje, ne bo nikoli zmanjkalo. Naj v miru počiva pod koroškimi gorami ...

Švicar **Fritz Gansser** (1912) je bil odličen alpinist in turni smučar. V svojem dolgem življenju si je pokoril številne štiri- in pettisočake v Alpah, v gorah Kenije in Peruja ter v

Kavkazu. Organiziral je »Turne smuke brez meja«, tistega leta 1982 z Mirkom Fetihom delno tudi v naših Julijcih. Bil je član CAAI. Med 2. svetovno vojno je v švicarski armadi spoznaval moč plazov in vodil tečaje. Od leta 1968 je bil delegat italijanske GRS v IKAR, kjer sva tvorno sodelovala skoraj dvajset let. Pisal in prevajal je učbenike, besedila za filme o plazovih, opozorila. Leta 1979 je steklo najino delo za 6-jezični slovar o snegu in plazovih. Brez njega ter sodelovanja Ruth Eigenmann izbor gesel gotovo ne bi bil

tako širok kot je. Z ženo Delio sta bila rojena hribovca, vsako prosto uro v gorah. Konec osemdesetih let smo skupaj romali z Rakovice pri Kranju na Jošta, mimo Planice do Križne gore in Škofje Loke. Težko je dojeti, da se ne bomo več srečali. Naj mu bo blag spomin ... (Pavle Šegula)

Mali oglasi

Obveščamo bralce, da bomo v Planinskem vestniku objavljali samo oglase, povezane z Vestnikom (nakup, oddaja, zamenjava ali prodaja starih števil in podobno). Ostale oglase pa nam kljub temu lahko pošiljate, saj jih bomo objavljali v spletnem Planinskem vestniku www.planinski-vestnik.com.

Uredništvo PV